

PÉLI ÖRÖKSÉG ALAPÍTVÁNY

HÍRLEVÉL

www.peliorokseg.hu

LEGFRISSEBB HÍREINK

Segítsen megőrizni közös örökségünket!

Támogassa alapítványunk munkáját adományával

Minden hozzájárulás számít

Órizzuk meg együtt a múlt értékeit, hogy a jövő nemzedékei is mérthessenek belőle hitet, erőt és közösséget.

Számlaszám: 11722003-22489186

Közlemény: adomány

- Május 2-án remek hangulatban ünnepeltük kápolnánk 200 éves fennállását. Köszönjük mindenkinek, aki velünk együtt ünnepelt és részese volt ennek a különleges napnak!
- Szeretnénk tovább folytatni megkezdett terveinket és új céljainkat is megvalósítani, ehhez azonban szükségünk van a közösség támogatására. Kérjük, aki megteheti, adományával segítse alapítványunk munkáját, hogy együtt tovább építhessük és őrizhessük közös értékeinket.

KÖZELGŐ ESEMÉNYEINK

Folyamatosan tervezzük és dolgozunk rajta, hogy hamarosan újra találkozhassunk. Részletekkel jelentkezünk hamarosan...

TÖRTÉNELEM – ÖRÖKSÉGÜNK NYOMÁBAN

CSALÁDTAGOK

nagyjesei Jeszenszky Sándor 1857. március 10-én született a Tolna vármegyei Alsóhídvégen.

Édesapja báró Jeszenszky József földbirtokos, édesanyja nagybaráti Huszár Matild volt. A család Nógrád és Tolna vármegyében is rendelkezett birtokokkal. Jeszenszky Sándor jogi tanulmányokat folytatott Budapesten, majd Belgiumban bővítette ismereteit. Pályáját Tolna vármegye tiszteletbeli főjegyzőjeként kezdte, házasságkötése után azonban Nógrádkövesden telepedett le, ahol birtokain gazdálkodott és bekapcsolódott a vármegye közéletébe.

Idén 140 éve, 1886. június 5-én Budapesten vette feleségül zichi és vásoneői gróf Zichy Ilma Ágotát, aki gróf Zichy László és gróf Széchenyi Mária unokája. Két gyermekük született: László és Alexa. Ilma 1914-ben bekövetkezett halála után Sándor misealapítványt hozott létre, hogy minden évben gyászmisével emlékezzenek meg róla.

Fiatalon öröklött jogon a Főrendiház tagja volt, ám az 1885-ös reform következtében elveszítette tagságát. Később ismét részt vehetett az országos törvényhozásban, immár a Felsőház tagjaként. Politikai pályája sem volt fordulatoktól mentes: kezdetben a nógrádi ellenzékhez tartozott, később Tisza István politikájának támogatójává vált.

Életének legsúlyosabb időszaka az első világháború kezdetére esett. Felesége elvesztése után alig másfél évvel fia, báró Jeszenszky László tartalékos huszár főhadnagy is elesett a harctéren.

Jeszenszky Sándor élete végéig Nógrádkövesdhez kötődött. Ott hunyt el 1936. július 1-jén, 79 éves korában.

CÍMEREK

nagyjesei Jeszenszky család címere:

Túróczi vármegye ősi családja. Dániel, Menyhért, Simon, Lőrincz, Boldizsár, Gáspár, Péter, Miklós és György 1563. máj. 7-én nemességűjítő címerlevelet nyertek I. Ferdinánd királytól.

Címer: aranyban, hármassal zöld halom középsőjéből kiemelkedő lombos kőrísfát előtt, az első halmon álló, nyitott szájú, nyelvét kiöltő, lihegve hátratekintő fekete medve, melynek balszügyébe a pajzs baloldalából sűrű fellegekből előnyúló két férfikar kopját döf. Sisakdísz: Kőrísfát tartó pajzsbeli medve, növekvően. Takarók: feketekék-aransárga.

BIRTOKOK

A nógrádkövesdi Jeszenszky-kúria

A nógrádkövesdi Jeszenszky-kúria több mint egy évszázadon át meghatározó része volt a település életének. A 19. század végétől itt élt nagyjesei Jeszenszky Sándor és családja, innen irányították birtokaikat, és innen kapcsolódtak be a község mindennapjaiba és közéletébe. A birtok a környék egyik jelentős gazdasági központjának számított, ahol a helyiek közül sokan találtak munkát.

A kúria falai között élte át a család életének legörömtelibb és legnehezebb pillanatait is: itt nevelkedtek gyermekeik, Alexa és László, később pedig innen indult el Alexa férje, Barcza György, Magyarország későbbi londoni és vatikáni követe is, aki időnként maga is a kúriában lakott.

A Jeszenszky család szorosan kötődött a faluhoz és az egyházközséghez is: adományaikkal és támogatásukkal hosszú időn át segítették a helyi közösséget. A falu története szerint Barcza Györgyné, született báró Jeszenszky Alexa készítette el Olaszországban a Szent Mihály főangyal ábrázoló oltárképet, amely ma is a templom egyik legfontosabb művészeti értéke. Emellett szolgálati lakást is adományozott az egyházközség számára. A kúria így nem csupán egy nemesi lakóház volt, hanem Nógrádkövesd történetének egyik fontos színtere és a település múltjának máig meghatározó emléke.

